

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKANYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendva.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Nyilttér sora 1 korona.

Egy millió.

Alsólendva, november 20.

Négy nappal ezelőtt, november 17-én lejárt a harmadik nemzeti hadikölcsön jegyzési ideje. Örömmel és büszkeséggel írjuk, hogy újra egy diadalmas csatát nyertünk: a harmadik hadikölcsön óriási diadalát. Most már kétségtelen, hogy a harmadik hadikölcsön sikere mindkét előzőt messze felülmutatja.

Hála és elismerés a magyar nép józan gondolkodásának és áldozatkészségének: amíg fent és lent a vérpáras csatamezőkön az ágyuk bőmbőlő ércszava hirdeti a magyar dicsőséget, addig az itthonmaradott polgárság rang- és vagyoni különbség nélkül a megtakarított pénzével, fillérével és koronáival siet a veszélyben levő hon védelmére.

A hálából és elismerésből szép rész illeti meg a mi szűkebb pátriánk, az alsólendvai járás és környék népét, amely a három hadikölcsönrel, de különösen a most lezárt harmadik hadikölcsönrel az áldozatkészségnek, az önfeláldozásnak és a honszeretletnek olyan meglepően, sőt mondhatjuk meghatóróan szép tanujelét adta, aminővel kevés járás dicsekedhet az országban.

Egy millió 2400 korona...

Ennyit jegyzett környékünk hazafias népe a harmadik hadikölcsönből az „Alsólendvai Takarékpénztár“-nál. Olyan összeg ez, amilyenre a legvérmesebb optimizmussal sem mertünk volna számítani. Soha nem hitt és nem hallott áldozatkészséget bizonyít az egymillió 2400 korona. S ami a legmeglepőbb és legörvendetesebb: ennek az imponálóan hatalmas összegnek egy jórészt, több mint felét a falusi nép, a parasztság hordta össze, tehát az az osztály, amelyet talán a legnagyobb arányokban vesz igénybe ez a háború, a népeknek a jövőre nézve döntő mérközése. Ez az örvendetesen hatalmas összeg eklatáns bizonyítéka annak, hogy vidékünk népe megértette a mostani nehéz idők intő szózatát s nemcsak legdrágább kincsét, férfierejének legjavát adta a Hazának, hanem kész rendelkezésére bocsátani az anyagi erejét is.

A harmadik hadikölcsön nem remélt fényes sikeréből is láthatjuk, hogy amíg ellenségeink sorait a széthúzás és csüggedés bomlasztja, addig a mi győzelemben vetett hitünk és lelkesedésünk mindig nagyobb és nagyobb lesz. Itt van a legjobb, a legkövetlenebb bizonyíték: a mi vidékünk népének áldozatkészsége. Az első hadikölcsönre az „Alsólendvai Takarékpénztár“-nál a jegyzések összege 370.000 korona volt, a másodikra 542.950 korona s végül most a harmadikra egymillió és kétezernegyszáz korona. (Eszerint a három hadikölcsönre az összes jegyzés ennél az egy intézetnél közel kétmillió korona, ide számítva az intézet

negyedmilliót kitevő saját jegyzéseit is.) Az „Alsólendvai Takarékpénztár“ fáradhatatlan agitációja és az a rendíthetetlen bizalom, amellyel vidékünk népe e régi és számottevő pénzintézet iránt viseltetik, csatasorba állította a legeldegottabb falu népét is, a kis és nagy tőkék birtokosait, s megmagyarázta nekik s megértette velük, hogy a mostani rendkívüli idők rendkívüli áldozatokat követelnek, hogy ma nem elég a hazaszeretettel üres szavakkal hirdetni, hanem azt tettekkel, még pedig áldozatokkal járó tettekkel is be kell bizonyítani, s ez alól a kötelességteljesítés alól nem bujhat ki senki. Megértette a falvak embereivel, hogy nem szolgálhatja mindenki egyforma eszközökkel a Hazát: a harctéren küzdő, szenvedő és vérző katona fegyverrel a kezében tesz bizonyosságot hazaszeretetről, — az itthonmaradottaknak pedig újabb és újabb anyagi áldozatok hozásával kell a végső győzelmet elősegíteni.

És hogy nem talált süket fülekre, becsukott ajtókra és bezárt erszényekre ez a kötelességteljesítésre való figyelmeztetés, hanem megtalálta az utat oda, ahova irányítva volt: minden hazáját szerető ember szívéhez és minden hazáját szerető ember elméjéhez, — mindenképp világosabban beszél erről az az egymillió koronát is meghaladó összeg, melyet vidékünk népe — nem is számítva ide a helybeli másik pénzintézetet és a járás harmadik pénzintézetét, a belatincit, amely helyeken szintén nem remélt arányokban történtek jegyzések — a harmadik hadikölcsönből az „Alsólendvai Takarékpénztár“ utján a Haza oltárára helyezte.

De örülünk a harmadik hadikölcsön fényes sikerének azért is, és főként azért, mert ez az egymillió eredmény — melyre büszkén mondhatjuk el, hogy ekkora összeggel igen kevés kisorsói pénzintézet dicsekedhet — egyuttal a mi vidékünk népének intelligenciáját is bizonyítja. Aki eddig megszokták csak ugy foghegyről, lekicsinylően beszélni a falusi népről s annak viselt dolgairól, azok ebből az egymillió eredményből megtanulhatják és bizonyára meg is fogják tanulni becsülni és tisztelni a falvak egyszerűen gondolkozó, de nemesen érző és áldozatokra kész embereit, mint olyanokat, akik nemcsak a kenyértermelés emberfeletti munkájából veszik ki ezekben a nehéz időkben különösképp nagy arányokban a részüket, hanem verejtékes munkájuk megtakarított tőkéit is az első hívó szóra készséggel áldozzák a Hazának.

Az egész világ ellenünk van; északról és délről, keletről és nyugatról mind csak ellenség az, ami körülvesz bennünket, de már nem kell félnünk: nincs a pokolnak annyi ördöge, nincs a világnak olyan nációja, amely le tudná győzni a magyart. Egy ez a nemzet hazaszeretében

és áldozatkészségben egyaránt. A szegény a keservesen megtakarított koronáit, a gazdag a fősöz ezerkoronáit adta össze, hogy diadalra segítse juttatni a magyar fegyvereket. S ebben a magasztos, nagy felbuzdulásban, a győzelem reményétől áthatott lelkeknek ebben a meghatóróan szép lelkésülésében méltó részt vett vidékünk népe, mintegy példát mutatva áldozatkészségével más vidékek népeinek.

Büszkeséggel írjuk le, hogy vidékünk népe a harmadik hadikölcsönrel tanúsított áldozatkészségével szinte önmagát is felülmutatja, — hogy olyan dolgot produkált, amivel rászolgált mindnyájunk elismerésére. Bizalommal, megnyugodott lélekkel fordítjuk tekintetünket a falvak egyszerű emberei felé és küldjük el hozzájuk üdvözlőket, mert amit ők adtak és adnak a Hazának, az több, mint amit tőlük vártunk.

Ellenségeink minden számításukat arra alapították, hogy szegények vagyunk, hogy a hosszú háború koldussá tesz bennünket. Ime, mily nagyot csalódtak. Tizenöt hónap óta tart a háború s kiderült, hogy gazdagabbak és erősebbek vagyunk, mint valaha. A harmadik hadikölcsön — és különösen ebből az az összeg, ami a falvak ládafiáiból került elő — megmutatta, hogy nemcsak vetésében, de áldozatkészségben is első helyen áll a magyar.

Jöjjenek ellenségeink és nézzék e nemzet nagyságát a komor időkben. Kihull kezükből a fegyver...

A fix-fizetésű ember élete — előbb és most.

Miből él egy tisztviselő-család?

Hogy mily heroikus küzdelmet viv a háború alatt az itthonmaradott fix-fizetésű polgárság, arról beszédes képet ad: ha egyszerűen leírjuk két jobb viszonyok között élő tisztviselő-család megélhetési adatait a háború előtt és most.

Nézzük először egy 2400 korona évi fizetésű tisztviselő, vagy más fix-fizetésű egyén családját. Ezen fizetéshez vagyunk 480 korona lakbért évente.

A lakásviszonyokat ismerve, a tisztviselő ezt a 480 koronát az utolsó fillérig ki is fizeti lakbérre. Marad a rendes megélhetésre havi 200 koronája. Nézzük csak, hogyan tud ebből a 200 koronából megélni...

Ha a család három tagu: tehát apa, anya és egy gyermekből áll s az utóbbi mellett van egy kis cselédeleány, — a négy személy táplálkozására szükséges naponta két liter tej, békeidőben naponta 1 kiló hus, másfél kiló kenyér. Ha a tej árát 20 fillérre tesszük, békeidőben havonta ez 12 korona, most, mikor a tej ára literenkint 24 fillér (ha ennyit is lehet kapni tejet!), egy hónapban ez 14 korona 40 fillér. Havonta a hus a normális 1 korona 40 filléres árat számítva 41 korona. Most, mikor a hus ára 4 korona 40

fillér, egy hónapban ez a család csak kilencszer, tehát hetenkint kétszer eszik húst ezért az árért. De nem etiket egyáltalán, mert kell neki havonta legalább 5 kiló zsir. Ez ma 40 korona. Kell 10 kiló liszt, ez ma 8 korona 80 fillér. Ha fűszerre, szappanra normális időben elegendő volt 15 korona, ma 30 korona kell. És mivel ma a husról kénytelen lemondani, több lisztet és főzelékféléket kénytelen fogyasztani s ha a bab 50 filléres, a burgonya 10 filléres alapárát s a hagyma darabját 16 fillérbe számítjuk (ami cseppet sem túlzás!) és a tojás ára 14 fillér darabonként és minden személyre a főzelékre huspötletkül csak egy tojást számítunk, akkor ennek a családnak a napi főzé- iéke 1 korona és 6 fillér. Egy hónapban tehát átlag 32 korona.

Ez eddig a nélkülözhetetlen reggeli és ebéd- kiadás, amiben azonban nincs még szó egyál- talán a vacsoráról. Erre igazán minimálisan napi 1 koronát csak lehet számítani. Lássuk csak, mit tesz ki mindez egy hónapra összegezve:

Tej	14-40 kor.
Kenyér (napi egy kiló)	18— „
Nyolcszor egy kiló hus	35 20 „
Zsir (öt kiló)	40— „
Liszt (10 kiló)	8-80 „
Fűszer, cukor, kávé	30— „
Főzelék	32— „
Vacsora	30— „
Összesen:	208-40 kor.

Tehát egy 2400 korona fizetésű és 480 kor- lakbérű egén, ha a fizetésén kívül nincs mellék- jövedelme, akkor a lehető legegyszerűbb életmód mellett teljesen megette a fizetését és még adós- ságot is csinált, vagy ha nem, egy egy héten kétszer helyett csak egyszer evett húst.

De mert futeni is kell s ez havi 2 köbméter fát számítva 30 korona és világításra is kell 5 korona, a cipőjét is talpaltatni kell s talán szíva- rozik is, sőt — a szabóról nem is szólva — a mosónőt is fizetni kell s mindezekben felül száz más apró kiadása van: az élelmezés fennvázolt minimumát is redukálja és nemcsak a vacsorát törli, hanem az ebédjéből a húst egészen ki- vonja s akkor megtakarít 50—60 koronát. Ebből fűt, világít, mosat és — éhezik.

Ha pedig egy 3000 korona fizetésű egén életviszonyait számítjuk, akinek két iskolás gyer- meke van és tandíjat, ruhát, könyvet vásárolni kénytelen s kissé rangjához méltón akar élni: az előbb felsorolt adatok felével emelkednek s el- mondhatjuk, hogy ez talán még rosszabb hely- zetben van, mint szerényebb fizetésű kollegája.

Levél a doberdói fensikről.

Lapunk egy barátja a doberdói fensikről, az új olasz offenzíva alkalmából küldte nekünk ezt a levelet:

A doberdói fensikon négy nap óta „gorli- césdit” játszik az olasz. Ez a játék, aránylag kis területen összeszorulva, a nagy birkózás egyik legrelesebb játéka. A „munka” éjjel-nappal folyik. És különösen éjjel minden elképzelt pokolnál borzalmasabb. A szörnyű játékok a San Martino mellett levő magaslat jobb szögéből volt szeren- csem — szerencse ez? — végignézni. Itt a front „soha el nem képzelt különös alakban áll. San Michael felé keletnek, Doberdó felé dének, onnan megint keletnek tart. A magaslatról nemcsak az itteni harcért minden pontját, hanem északról az Alpesekek, nyugatról az Udine környéki elterülő nagyszerű síkot, délről a lusta Adriát, keletről pedig a trieszti öböl mentén fekvő hegláncokat is jól lehet látni.

A teli hold fényes világánál nagyszerűen tarkállanak a szürke sziklák keskeny nyílásain nagynehezen előbujt törpe tölgycserjék. Ahova több köpört és gezemecét hordott a bőra, ott a cserjék kissé bokrosabbak. Ezek a bokrok azután egy-egy pillanatra hol itt, hol amott olyanná alakulnak, mint amilyenek az okori mesék egyikét, a Mózes-féle égő csipkebokrot képzelte az ember. E bokrok között vannak elhelyezve a szakadat- lanul vonított ágyuk, amelyek az elsütés pillana- tában tömör tűzvilágot okádnak és azt a furcsa látszatot kelтик, mintha a bokrok ágain vezeték- nek fel valami földalatti tüztengert. A szörnyű lángok villámlesterű eltűnése után borzalm- dördülések hallhatók, majd ismét egy-egy hatal- mas detonáció, amely után hirtelen keletkezett koromszét füstgomolyagokból nem ritkán emberi combokkal, karokkal, belekkel és agyvelőkkel csokoládózó tüzdarabok ugrálnak a magasságba.

A napokban éjjel oly pokolivá lett a rémes tusa, hogy egy jobboldali magaslat valóságos lángtengerre változott. A magaslat két oldalán egész éjjel lobogott a szörnyű tűz, amely olyan volt, mintha egy város házai egyszerre lángol- nának.

Ilyen bevezetések után induinak meg a gya- lagsági támadások, amelyeknél rémesebbet a leg- örültebb fantázia sem zúhat. Az olaszokat vad dühvel hajtkák a mi hatalmasan kiépített raj- vonalunk felé. Ennek első jele az, amikor észre- veszi az ember, hogy az olasz állások fölött örült izgalommal lökdösik le a homokzsákokat. Majd megkezdődik az átugratás. Ezt követi a raj- vonalba való felfejlődés. Mindaddig nem történik bántódásuk. A rohamra indulás pillanatában azonban megszólalnak a mi géppuskáink, melyek pillanat alatt egész tömegeket söpörnek el. Né- hány percnyi szünet után újabb tömegek indul- nak el a halálos rohamra. Ezeknek azután a falak átugratásánál már nem kell lábtörésektől tarta- niuk, mert a kiálló éles kövek helyett társaik véres és még egészen meg nem keményedett holttesteire ugráhatnak, amely után egy pilla- nat alatt ők is borzalmas halált halnak.

Még azok a szerencsések, akik olyan helye- ken indulhatnak rohamra, ahol közvetlen közel- ben nincs géppuska. Ezeknek egészen eljuthat a mi állásunk, ahol rövid tusa után, vagy sok- szor minden ellenállás nélkül megadja magát.

A nagy gorlicésti után a doberdói frontról éjszakánként szakadatlanul tart a foglyok szállítása.

Mindzekekkel természetesen a valamit föl- mutatni akaró és a folytonos eredménytelenség- gek miatt dühös olasz hadvezetőség mitsem törődik és szerencsétlen áldozatait folyton kergetik elle- nünk. Biztosra vehető azonban, hogy itt a leg- szörnyűbb kísérletek is hiábavalók, mert a dober- dói frontot elpusztítani és elfoglalni lehetetlenség. És a garmadaszámra fekvő olasz holttestek láttára már a legköszívűbb baka is azt mondja:

— Ha az istennek büntető keze volna, egy darab eget szakítana azokra, akik ezeket a jám- borokat pusztító tüzünk elé kergetik . . . S.

Katonáink téli felszerelése.

Hogyan gondoskodnak csapatainkról?

Küzdő katonáinknak a hideg idő ellen óvó szerekkel való ellátását a hadsergőfőparancsnok- ság a cs. és kir. hadügyminiszteriummal való egyetértésben ez évben már idejékorián meg- kezdte. Rendkívül nagy árutömegekről volt szó, több ezer vagonra volt szükség, hogy a készen álló szállítmányok tömegét a hadsereg körzetébe hozhassák és nagy autó- és szállítószekerek hosszú sorai szállították a gondosan beszerzett hideg ellen óvó szekeret a csapatokhoz.

A szétosztás két csoportban történt. Az egyik csoport a gyapjuruhákat, gyapjukeztyüket,

A »Katzelmacherok« közelében.

Irta: LUKÁCS LAJOS.

»Vera.«

Szép név, ugyebár? Nem kell valami külö- nös fantázia hozzá, hogy elképzeljünk magunknak egy székeháju, sudártermetű szép leányzót.

Pedig ez esetben tévedünk. Vera, akiről itt szó lesz, nem más, mint egy egyszerű farkaskutya, aki igen hasznos szolgál- tatot tesz egészségügyi csapatunknak.

A rendes létszámhoz tartozik és az ezred- irodában rendes anyakönyvi lappal bír. Így:

Neve: Vera.
Neme: nőstény.
Kora: 3 év.
Bevonulás: 1915. június 15.
Ugyanolyan és ugyanannyi menázsit kap, mint bármely közkatonára.
Kiképzője egy pápaszemes, igen intelligens ackifejlesztésű szanitész.

Volt alkalmam munkában látni az ügyes ál- latot és mondatom, hogy fényes szolgálattelje- sítésétől el voltam ragadtatva.

Verát hegyes, sűrű erdős területen haszná- lják, olyan helyeken, ahová az egészségügyi csapat nehezen juthat el.

A szanitész fűttyent egyet.
— Geh suchen, Vera!

És Vera megindul. Szaglász mindenfelé, te- kintget erre-arra, majd felneszel s eliramodik a sűrű közé

Utána sietek és gukkerommal követem útját. Egy fa előtt hirtelen megáll. Pontosan kive-

szem, a fa alatt egy katona fekszik. — Körülszag- lászva, majd a vállára teszi két első lábát, óva- tanon leemeli sapkáját és már iramodik felénk. Hozzánk érve, a szanitész elveszi a sapkát és Vera megindul, hogy a sebesülthöz vezessen bennünket.

Két szanitész hordágygyal jön velünk és a szegény sebesült, aki fájdalomban az erdő sűrű- jébe menekült, megmenekül attól, hogy segély hiányában elpusztuljon.

Sok emberéletet mentett már meg a derék Vera.

Ilyen hasznos szolgálatot teljesít és meg- történhetik az is, hogy érdemei elismeréséül „ki- tüntetéshez” jut

Már volt eset erre!

Ricordo.

— Előre honvédek! — hangzik a vezényszó a rohamra.

Egymásra rakott kövekből emelt torlasz mö- gött már felbukkannak a talján arcok, de ele- gendő csak annyit tudniok, hogy honvédekkel áll- nak szemben, máris megfordulnak és rohannak hanyatt-homlok az erdőbe vissza.

Utánuk!

Itt egy fel nem robbant gránát, amott egy kétkülő torzuult arcú talján fekszik. Zubbonya keblén szétárva, kinjában még mindig forja a zubbonyt görccsös ujjaival. Srappell szögja golyóit, gépfegyver kátog, dum-dum golyók pattognak, hurráh, »avanti Savoja!« kiáltások; szuronyok csat- otogása, hörgés, trombitaszó, általános zűrvár — ez a roham. Egy fa fedezete mögül küldöm ha- lálra a taljánokat.

Nem bátrak, de tisztjeik valóságos szónok- latot tartanak a haza és király iránti kötelesség- ről, és így egy kissé felcsigázzák hűségüket, ne- hezen bír, de mennek a biztos halál elé! Szuro- nyaik mindig vad futásra kényszerítik őket.

Elhagynom fa mögötti helyemet és rohanok a menekülő ellenség után. Már egészen az Ison- zónál vagyok.

Egy kis kórakás mellett katonákat látok, ők is észrevesznek, hívnak engem: „Gyere ide hoz- zánk!” Odamegyek. Az egyik bekötött fejű átlóel, megcsókol. Akkor látom, hogy talján és a többi is az.

Felkapom puskámat, megfordítom és a tu- sájt akarom arra használni, hogy visszafelé te- reljem őket a többi olasz közé. Szétrebbenek. Érzem hogy két kar átlóel és csókol, majd össze- hajlik a két kar s úgy kér, ne bántsam őket. A többi már a harmadik határban jár, azokat ha- gyom, hiszen egyedül vagyok, nem bírok ve- lük Ezt az egyet azonban elfogom. Elveszem fegyverét, sző nélkül ideadja. Megnézem jól Magas sudár termet, fekete haj, villogó szem. Mintha a »Santa Lucia!« hallanám énekelni. Ez a fickó na- gyon hasonlít arra a gondolierre, kitől Velencé- ben e dalt hallottam.

Elérünk a kókerítés mögé, foglyom leveti a biuzát, látom, az inge csupa vér. Tüdeje van átlóve. Kér, hogy kösssem be. Elveszem köt- szeremet s bekötöm. Mielőtt észrevenném, meg- csókolja kezemet, majd újjáról ezüst gyűrűt huz le és nekem adja!

Megnézem a gyűrűt, finomművi olasz munka, rajta e név: »Ricordo.«

Valóságos gránát- és srappell-eső hull körülöttünk. Ricordo egy medaillont vesz elő,

haskötöket, köpönyegeket és takarókat osztotta szét, amelyek már szeptember végén megérkeztek a délnyugati fronton álló csapatokhoz, a többi csapatoknál a szétosztás október közepéig teljesen megtörtént. A második csoport a szörmelemlényeket, kötött mellényeket, érmelegítőket, hősapkákat vagy baslikókat, bokavédőt, hőcipőket s karmantyukat a gyalogos csapatok számára, azután térmelegítőket, lábmelegítőket és szörmekeziyüket a lovasok számára, végül hőköpönyegeket osztott szét. Mindezeket a tárgyakat a délnyugati fronton lévő csapatok számára már kiadták; valamennyi többi hadsereghez pedig már megérkeztek a sereg körzetébe és a kiosztás kiosztásában áll.

Mint tavaly, úgy az idén is a csapatokat állásaikban el fogják látni az annyira bevált melegítőáruhákkal is. A szükségletnek legnagyobb részét a hadseregek körzetekben már készen tartják a szétosztásra, sőt némely helyen már használatban vannak. Mint különös téli felszerelést, a délnyugati fronton lévő zord magaslati állásokon lévő csapatok minden ember számára két-három takarót kapnak, az őrszemek, sóffőrök és repülőlközött meleg prémeket osztanak szét és valamennyi hadseregek körzetben szalmafonatokat és szalmafelsőcipőket készítenek.

Mindezek a melegítő-cszközök fogják derék harcosainkat a lövészárkokban és egyéb állásokban lévő tartózkodás idején a hidegtől megóvni. A hadsegélyzés ulján gyűjtött, úy célra szolgáló adományokat az általános utánpótlások utján eljuttatták a csapatokhoz, vagy pedig a fönti, hideg ellen óvó szerek pótlására összegyűjtik és a tél folyamán osztják szét.

HIREK.

Kacagva halok meg...

Kacagva halok meg, ... hiszen sirva éltam, Csak a szemem lesz bús, szomorú és fáradt; Mindent megbocsátok, s az alkonyi csendben Téged — haldokolva — utolszor megáldlak!

Hóhéher lepelben száll le majd az este; Aranyszín hajadból látok glóriákat, — Szemfedőmre hintesz, remegőn könnyezve, Lila ibolyákat, hősziű rózsákat...

... Aztán fölém hajolsz, szomoruan nézed Hogy a szívem táján pirosol seb támadt... Megremezsz, könnyezel... és először érzed Hóhéher lelkeken a sötét önvádat...

(Pacsá) Tóth Irénke.

melyben egy női lénykép van elhelyezve és azt esőkölyei szenvedélyesen, majd imádkozik...

Parancsot kaptunk, hogy az erdőben fejlődjünk fel. Otthagytam Ricardo-t. Mögöttem egy gránát explodált; hátranézek, látom még Ricordot, amint csókot küld utánam. Az erdőben elhelyezkedünk, mellettem öt halott fekszik, mintha aludnának.

Éhes vagyok, szomjazom, az eső is esni kezd, leszál az éj, várjuk az éjjeli támadást. Világító pisztolyt nem szabad használni, nehogy az ellenség tudomást szerezzen róla, hogy itt vagyunk. Belebámulunk a koromsötétségbe s mintha kuszó alakokat látnánk és suttogó hangokat hallanánk...

Rettenetesen szomjazom. Kikészítem alumínium poharamat s gyűjtöm benne az esővizet, minden csepp enyhít.

Zúgnak a gránátok és srappeltek... Kinyújtom kezemet a pohár után. Iszonyú fájdalom nyilallik jobbkaromba. Megsebesültem!

Kúszva megyek a kötözőhely felé. A reflektor fénye az arcomba világít. Lehalsok, nem szabad, hogy észrevegyenek, még éni akarok!

Gyöngye nyoszörgést hallok mellettem. — Signore... Odanézek. Irtozatos gránátölcsér szélén egy lábatlan embertörmeget látok.

Ricordo volt. Görcsös ujjai közötti a fényképes medaillon. Szólitom: — Ricordó!

Nem felel. Aztán én is elájultam...

Ismét itt a tél,

nemcsak a magyar, az enyhe, hanem itt van az orosz tél is, a hét-nyolchónapos természetcsapás, amely — sajnos — most már szintén a miénk. A mi véreink, a mi fiaink élnek ott tul az Ural gerincén, a Szibéria hőmézőin épült foglytáborokban, sokszor negyvenfokos hideg éghajlat alatt, várva a szabaddulás boldog percét, remegve fegyvereink sorsáért s rándületlenül bízva a győzelemben. Tizenöt hónap alatt minden anyha elpusztul a testről, lerongyolódik a ruha, a fehéreműs még azok a katonáink is ruhakiegészítésre szorulnak, akik téli felszereléssel jutottak fogságba, hát még azok, akik nyári ruhában, a perselő nap forróságától elcsigázva, hosszú foglycsapat menetelése alatt abban a reményben váltak meg fölös ruhadarabjaiktól, hogy a mi dicső fegyvereink úgyis hamarosan visszavezérlék őket otthonukba.

A Magyar Vörös-Kereszt Egylet óriási nemzetközi nyomás segítségével keresztül vitte az orosz kormánytól, hogy Oroszország foglytáboráiban lévő foglyainknak téli ruhát is küldhetünk.

Ma mindenki katona, gyermekeink, barátaink, közeli és távoli véreink, nem tudhatjuk, hogy melyik közel- vagy távolállónk jutott fogságba s főleg azt nem tudhatjuk, hogy az orosz tél beálltával hogyan vannak ellátva téli ruhával a mi jó véreink.

Ott már dühög a tél, ott már méteres a hó, ott már csontát fagyott a víz s jéggé fagy a vér. A társadalom, amely eddig minden háborus mozgalomban olyan példáját adta az áldozatkészségnek, amely mintája lehetne a világ minden nemzetének, — most gyönyörű feladat előtt áll.

Pénzszel és téli holmival fogja ellátni a társadalom az egyesületet, amely föl fogja keresni a legeladogottabb orosz foglytábor is, fönn a legészakibb Szibériában is, minden egyes magyar foglyonk kezébe fogja juttatni meletet tartó ruhadarabját s azok a jó magyar fiuk, testükön érezve a hazai meleg ruhát, oly boldog érzéssel gondolnak miránk, akiknek nyugodt életét ők szereztek meg, hogy ez az érzés végtelenségig ide fogja kötni szívüket és lelküket.

— **Erzsébet-napja.** Pénteken, f. hó 19-én ünnepeltük a magyar nemzet nagvasszonyának, néhai Erzsébet királynénak névnapját. A szomorú dátum óta, 1898 szeptember 10-e óta, amikor a leghitványabb ellenségünk fajához tartozó gaz anarchista kiöltötte a legnemesebb szívet, ezt a dátumot — november 9-ét — bánatos kegyelettel ünneppé avatta a magyar. Erzsébet napján az alsólendvai plébánia-templomban is gyászmise volt a mártir-asszony lelkiüdvéért, az iskolákban pedig aznap szünetelt a tanítás. A gyászmisén résztvettek a tanítézetek növendékei, ugyiszintén az egyes hivatalok és hatóságok képviselői is.

— **Katonai kinevezések.** A hivatalos lap közli, hogy Öfelségé dr. Szabó Zsigmond perlaki tartalékos főorvost ezredorvossá nevezte ki.

— **Mikes János gróf — disz doktor.** Az innsbrucki egyetem teológiai fakultásának tanári kollegiuma elhatározta, hogy gróf Mikes János szombathelyi megyéspüspököt, a teologia egykori növendékét, tiszteletbeli doktorrá avatja.

— **Körjegyzőválasztás Zalapáán.** A nyugdíjazás folytán megüresedett zalapáai körjegyzői állásra több pályázó volt. Ezek közül egyhangu határozattal Pongrácz Béla okl. jegyzőt, zalapáai helyettes körjegyzőt választották meg. Pongrácz csak rövid idő óta, alig néhány hónapja működik Zalapáán, ahol csakhamar nagy közkeveltségre tett szert.

— A legújabb bevonulási hirdetmény.

Zalaegerszegről jelentik: A honvédelmi miniszter tegnapelőtt újabb behívási hirdetményt küldött Zalavármegye alispáni hivatalának. Eszerint a most tartott pótszemlén besorozott népfelkelők egy része, valamint a hadiszolgálatra kötelezett Zalavármegye alispáni hivatalának. Eszerint a most tartott pótszemlén besorozott népfelkelők egy része, valamint a hadiszolgálatra kötelezett Zalavármegye alispáni hivatalának. Eszerint a most tartott pótszemlén besorozott népfelkelők egy része, valamint a hadiszolgálatra kötelezett Zalavármegye alispáni hivatalának. Eszerint a most tartott pótszemlén besorozott népfelkelők egy része, valamint a hadiszolgálatra kötelezett Zalavármegye alispáni hivatalának.

— **Csendőrségünk köréből.** Politzer Miksa népfelkelő honvéderőmetest, ki szolgálattételre az alsólendvai csendőrszökhöz vált beosztva, a tapolcai csendőrszökhöz helyezték át.

— **Adományok a sebesült katonáknak.** Révész Lajos helybeli szabómester segédei 6 koronát küldtek be nekünk, hogy azt juttassuk el a helybeli vöröskereszt kórháznak. Az összeget előföti örömlükben adták, hogy egy vidéki vasárra, amelyet az es elvert, nem kellett elmenniök. Az összeget eljuttattuk rendeltetési helyére.

Két aranyos, pöttömnyi kis gyerek, Dörner Imre és Dörner Klárikának szíve is megesejt a sebesült katonákon. Cukorra kapott krajcarjait heteken át összerakták s mikor együtt volt 1 korona, a két kis apróság átadta azt szerkesztőnknek, hogy a „Mikulás bácsival” küdjük el a szegény sebesült katonabácsinak. Ezt a pénzt is átadtuk a helybeli Vörös Keresztnek.

— **A szilveszteri hadiestély előkészületei.** Mint emittették, városunk fiatalasága Szilveszter estéjén nagyszabásu hadiestélyt szándékozik rendezni. A fényesnek ingerküz estélyi programját a napokban állította össze a rendezőség. Eszerint lesz színelőadás, alkalmi beszéd, szavaiat, zenészmű stb. A tiszta jóvedelmet háborus jöteknycélra adja a rendezőség és pedig részben a török félhold és a bolgár vöröskereszt, részben a helybeli vöröskereszt és a rokkant katonák alapja javára.

— **Népfelkelői előlétetése.** A „Külügy-Hadügy” írja: Az 1873—1877., valamint az 1865—1872. évi születésű népfelkelésre kötelezett volt alitstiek és örvezetők, akiket a bemutatott szemlén alkalmasnak osztályozták, a tényleges szolgálatra való bevonulásuk után az előbb viselt rendfokozatukat visszakapják. Természetesen csak az esetben, ha az előbb viselt fokozatukat igazolnui tudják.

— **A kémkedéssel vádolt pártosfalvai gróf szabadlárbon.** Muít év augusztusában az alsólendvai járás területén is érhető szeszenciót keltett az a hír, hogy az alsólendvai járással határos Pártosfalva községben kémkedés gyanuja miatt letartóztatták gróf Matzenauer Károly földbirtokost, Libéria köztársaság rendkívüli követét. A gróf jogi képviselője, dr. Ritscher Samu muraszombati ügyvéd, most azt közli, hogy a gróft a muít év augusztusában tartóztatták le a fiával együtt és ez év október 27-éig volt a pozsonyi honvédhadosztály bíróság fogházában mint vizsgálati fogoly; a vizsgálát befejeződött s a felmerült gyanuokok alaptalanoknak bizonyultak. A pozsonyi honvédhadosztály bíróság az eljárást beszüntette, a vádat eljettette és a gróft fiával együtt szabadlábra helyezte. A gróf most pártosfalvai kastélyában piheni ki a hosszu fogság izgalmaít.

— **A földmívelési miniszter zalai szüretéről.** A földmívelésügyi miniszter kiadta jelentését a szöők állásáról. A jelentés adatai szerint Zalamegyében a szüreti eredmények általában kielégítőek voltak. Az átlagos termés holdanként 15—20 hektoliter. Az újbor ára hektoliterenként 80—100 korona.

— **Adomány.** Flesch Manóé urasszony Rédciről 15 kor-t küldött az alsólendvai Vöröskereszt egyesületnek a sebesült katonák részére.

A Mikulás-bélyeg a legszerényebb aján-déknak is történelmi értéket ad!

— Mit dolgozott Vilmos császár Varsó elfoglalása napján? Vilmos császár egyik érdekese és nem mindennapi szerepléséről ad hirt egyik sziléziai lap. A császár augusztus havában személyesen vett részt egy árviztől fenyegetett töltés megerősítési munkálatainál és a köz-katonákkal vállaltva dolgozott. A sziléziai lap egy közhuszár leveléből idézi az érdekes jelenet leírását. „A katonák javában dolgoztak a töltésen — írja a huszár — mikor hírtelen megállt az uton a császári automobil. Öfelsége megkérdezte, hol van a töltés, mire kíséretével együtt a kérdéses helyre vezettetem. A császár intésére én is hozzáálltam a munkához és nem maradt télen a császár sem: fejszével hegyezte a karókat, amiket mi azután bevertünk a töltésbe. Kis várta több tábornok és tőrztiszt érkezett a helyszínére, nekik is dolgozniok kellett, amikor meg-látták, hogy az uralkodó maga cipeli a nehéz karókat, deszkákat. A magasrangu tisztok és a császár ingujjban dolgoztak, alaposan ki is melegedtek. Gyönyörű kép volt, örökké emlékezetes marad: ezen a napon esett el Varsó.”

— Az „Ország-Világ” e heti (46.) száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Szöveg: Podhradsky György: Hogy foglalták el az oroszok Szibériát, Fligi József: A kedves szemek, Kiss Menyhért: Magyarok, Péczely Ferenc: Naplótöredék, Rab Andor: Eveline, Csóthy József: Levél Muszkaországból, Urhegyi Jenő: Asszony-sziv, Hevesi Margit: Egy látogatás, Vértesy Gyula: Bucsvírágok, Feleki Sándor: A kórház macskája, Fémek a hadseregnek, Almády Géza, Gróf Tekei Sándoré emlékünnepe, stb. Rendes rovatok: Színház, Művészet, Irodalom, Zene, Hírek, Köz-gazdaság, Sport. — Képek: Amputált és vak katonák műhelyi foglalkoztatása (4 kép), A sá-rosi művészországi kiállításáról (10 kép), Képek Aténből, A görög parlament épülete, A fémköz-pont vezetősége, A fémközpont (4 kép), Olasz katonák a hóval borított Alpesebben, Ujházi Ede, Almády Géza, stb.

Előfizetési ára egész évre 16 korona, negyedévre 4 korona. Kiadóhivatala: Budapest V., Hold-utca 7. — Az Ország-Világ előfizetőinek újkor pompás Almanachot ad ajándékba, melyet minden ujonnan belépő előfizető is megkap.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. A przemysli III-ik számu fogoly-név-sor még nem jelent meg; mihelyt megjelenik, kapható lesz kiadóhivatalunkban is.

Nyiltér.

Dr. Strasser Ármin
ügyvédi irodáját
a Vasuti-utczában levő saját
házába (egykori Brenner-f. ház)
helyezte át.

Steckenperfd-

liliumtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a)Eibe

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvend szeplő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való felülmúlhatatlanságért. — Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kintutetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenperfd védőjegyre és a czég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drog-gériákban, illatszertüzletekben stb. 40—41 Hasonlóképpen kintű Bergmann Manera liliumkrémje (80 fillér egy tubus). Kintű szer női kezek gondozására.

Megjelent magyar fordításban **Baden-Powel** angol generális ér-dekessítő, szenzációs könyve:

„A TÁBORNOK MINT KÉM.”

A könyvpiac szenzációja! Ára 1 K 20 fill.

Kapható Balkányi Ernő üzletében A.-lendván

Tanító urak figyeimébe

ajánlom, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszterium által engedélyezett és Zalavármegye kir. tanfelügyelősége részéről 663/1911. szám alatt iskolai hasznáira ajánlott

Zalavármegye nagy fali térképe

a legújabb kiadásban, rendkívül izléses hétszin nyomásban elkészült. A térkép 115 cm. magas és 160 cm. szélességű. Ára — erős vászonra huzva, lécekkal ellátva — 22 korona.

Kapható vagy megrendelhető: **BALKÁNYI ERNŐ** könyv- és papirkereskedésében, Alsólendván.

Nagyobb mennyiségű jó állapotban levő

használt hordó

200—400 literig, meg-vételre kerestetik. ==

Cim megtudható a kiadóhivataiban.

A lendvai közvilágítás

ügye — sajnos — még máig sincs megoldva, de azért Ön pompásan világíthat, ha vesz egy jól világító villamos

zseblámpát!

Vakító fényt adó zseblámpák a legtartósabb s legelegánsabb kivitelben! A legjobbnak elismert „Heliophor” elemek legolcsóbb árban elárúsítása:

Balkányi Ernőnél A.-lendván.

Az 1916. évi

Kincses kalendárium

megjelent.

Ára 2 korona 50 fillér.

Kapható:

Balkányi Ernőnél, Alsólendva.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magá-nosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhöges rekedtség, hu-rut, elnyálkásodás és gör-ésős köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, doboz-ban 60 fillérért

kapható Alsólendván Fuss F. Nandor gyógyszerárában.

*-114

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb

zseborák, láncok, arany és ezüst ékszerek, China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön óras és ékszerésznél

ALSÓLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fali- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

Előfizetők
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenmű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkeiben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS habsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsis-vállalata. Kényelmes bérkocsis mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára

KLEIN DÁVID szállítási (spéditeur) vállalata

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban. Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaszági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL építő- és géplakatos.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes-üzlete, Főut, Balkányi-ház.

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkeiben.

SIPOS DANIEL elsörendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bőrkereskedése a vasuti állomás átellenében.

SPIEGEL ADOLF, a vasuti vendéglő berőlje.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYAK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat, valamint a legjobb faju csemege-szőlőt különként és kosarankint. Vidékre is szállít utánvételrel, vagy a pénz előzetes beküldése mellett.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalva.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédcis.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg, Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédcis.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GEZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédcis.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédcis.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celdömölk.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vas.m.)

JERICIS IVÁN ácsmester és kutszivattyu-berendezési vállalkozó Murahely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalva.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPOT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCZAL ISTVÁN vendéglős Rédcis

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalva.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVONYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszórdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NÉMETH ISTVÁN esztregos-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCLTER KÁROLY a „Vigadó” berőlje Iglo.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPOT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCZÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BELLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszállóda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

Az olasz háboru térképe

Ára 1 korona

Tartalmazza az összes helységeket, folyókat, hegyeket, erődítéseket stb.

Kapható:

Balkányi Ernő üzletében

Alsólendván.

Gyönyörű illusztrációk!

A most folyó világháborúnak való-sággal szenzációját képezi a a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

24 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Érdekesítő olvasmányok!

A Világháboru Képes Krónikája

Mesésen olcsó árért! cimmel jelenik meg. Minden füzet-hez Jókainak a „Jövő század re-génye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

Egy-egy füzet ára csak 24 fillér!

24 fillér